

HAGGAI

1

2

KAPITTEL 1

I kong Darius' annet år, i den sjette måned, på den første dag i måneden, kom Herrens ord ved profeten Haggai til Serubabel, Sealtiels sønn, stattholder over Juda, og til Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og det lød så:

² Så sier Herren, hærskares Gud: Dette folk sier: Det er ennå ikke tid til å komme, tid til å bygge Herrens hus.

³ Så kom da Herrens ord ved profeten Haggai:

⁴ Er det tid for eder til å bo i eders bordklædde hus, mens dette hus ligger øde?

⁵ Og nu sier Herren, hærskares Gud, så: Legg merke til hvorledes det går eder!

⁶ I sår meget, men høster lite i hus; I eter, men blir ikke mette; I drikker, men blir ikke utørste; I klær eder, men ingen blir varm, og den som tjener for lønn, får sin lønn i en hullet pung.

⁷ Så sier Herren, hærskares Gud: Legg merke til hvorledes det går eder!

⁸ Gå op i fjellene og hent tømmer og bygg huset! Så vil jeg ha velbehag i det og herliggjøre mig, sier Herren.

⁹ I venter meget, og se, det blir til lite, og når I bærer det i hus, så blåser jeg det bort. Hvorfor? sier Herren, hærskares Gud. Fordi mitt hus ligger øde, mens I har det travelt hver med sitt hus.

¹⁰ Derfor har himmelen lukket sig over eder, så den ikke gir dugg, og jorden har holdt sin grøde tilbake.

¹¹ Og jeg har kalt tørke hit over landet og fjellene, over kornet og mosten og oljen og alt det som jorden bærer, og over folk og fe og over alt eders henders arbeid.

¹² Og Serubabel, Sealtiels sønn, og Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og alle som var igjen av folket, hørte på Herrens, sin Guds røst og på profeten Haggais ord, fordi Herren deres Gud hadde sendt ham, og folket fryktet for Herren.

¹³ Da sa Haggai, Herrens sendebud, i Herrens ærend til folket: Jeg er med eder, sier Herren.

¹⁴ Og Herren vakte slik iver hos Serubabel, Sealtiels sønn, stattholderen over Juda, og hos Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og hos hele det folk som var blitt igjen, at de kom og arbeidet på Herrens, sin Guds, hærskares Guds hus;

¹⁵ det var på den fire og tyvende dag i måneden, i den sjette måned i kong Darius' annet år.

KAPITTEL 2

I den syvende måned, på den en og tyvende dag i måneden, kom Herrens ord ved profeten Haggai, og det lød så:

² Si til Serubabel, Sealtiels sønn, stattholderen over Juda, og til Josva, Jehosadaks sønn, ypperstepresten, og til dem som er igjen av folket:

³ Har nogen blandt eder som er blitt igjen, sett dette hus i dets første herlighet? Og hvad synes I om det nu? Er det ikke som ingenting i eders øine?

⁴ Men vær nu frimodig, Serubabel, sier Herren, vær frimodig, Josva, Jehosadaks sønn, du yppersteprest, vær frimodig, alt landets folk, sier Herren, og arbeid! For jeg er med eder, sier Herren, hærskaenes Gud.

⁵ Den pakt jeg gjorde med eder da I drog ut av Egypten, skal stå fast, og min Ånd skal bo blandt eder; frykt ikke!

⁶ For så sier Herren, hærskaenes Gud: Ennu én gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden og havet og det tørre land.

⁷ Og jeg vil ryste alle folkene, og alle folkenes kostelige skatter skal komme hit, og jeg vil fylle dette hus med herlighet, sier Herren, hærskaenes Gud.

⁸ Mig hører sølvet, og mig hører gullet til, sier Herren, hærskaenes Gud.

⁹ Dette siste hus skal bli herligere enn det første, sier Herren, hærskaenes Gud; og på dette sted vil jeg gi fred, sier Herren, hærskaenes Gud.

¹⁰ På den fire og tyvende dag i den niende måned i Darius' annet år kom Herrens ord ved profeten Haggai, og det lød så:

¹¹ Så sier Herren, hærskaenes Gud: Spør prestene om loven og si:

¹² Om nogen bærer hellig kjøtt i folden av sin kappe og med den kommer nær noget brød eller noget kokt eller vin eller olje eller noget slags mat, blir det da hellig? Prestene svarte: Nei.

¹³ Så sa Haggai: Om en som er blitt uren ved lik, kommer nær noget av dette, blir det da urent? Prestene svarte: Ja, det blir urent.

¹⁴ Da tok Haggai til orde og sa: Således er det med dette folk, og således er det med disse mennesker i mine øine, sier Herren, og således er det med all deres henders gjerning; og det de ofrer der, [på alteret] det er urent.

¹⁵ Og gi nu akt på tiden fra denne dag og tilbake, før det blev lagt sten på sten i Herrens tempel!

¹⁶ Kom nogen i den tid til en haug med kornbånd som han tenkte skulde gi tyve mål, så blev det bare ti; kom nogen til persekaret for å øse op femti spann, så blev det bare tyve.

¹⁷ Jeg slo eder med kornbrand og rust og hagl i all eders henders gjerning; men I vendte eder ikke til mig, sier Herren.

¹⁸ Gi da akt på tiden fra denne dag og tilbake, fra den fire og tyvende dag i den niende måned like til den dag da Herrens tempel blev grunnlagt! Gi akt!

¹⁹ Er det ennu sæd i kornboden? Ennu har hverken vintreet eller fikentreet eller granatepletreet eller oljetreet båret noget. Men fra denne dag vil jeg velsigne.

²⁰ Og Herrens ord kom annen gang til Haggai på den fire og tyvende dag i måneden, og det lød så:

²¹ Si til Serubabel, stattholderen over Juda: Jeg vil ryste himmelen og jorden,

²² og jeg vil omstyrte kongerikers troner og tilintetgjøre hedningerikenes makt; jeg vil velte vognene og dem som kjører på dem, og hestene skal styrte, og de som rider på dem; den ene skal falle for den andres sverd.

²³ På den dag, sier Herren, hærskaenes Gud, vil jeg ta dig, Serubabel, Sealtiels sønn, min tjener, sier Herren, og gjøre med dig som med en signetring; for dig har jeg utvalgt, sier Herren, hærskaenes Gud.

For other languages please go to **www.wordproject.org**